

Vicky
Peña

Teresa
Vallicrosa

Nuria
Espert

Miranda
Gas

Candela
Serrat

*La isla
del
Aire*

Autoria
Alejandro Palomas

Direcció
Mario Gas

Producció
Teatre Romea

Sinopsi

A Menorca, una família de cinc dones, guiades per la vella Mencía (la matriarca de la família), s'endinsen en un viatge en barca a la Isla del Aire. La desaparició de l'Helena, la neta gran de la Mencía, es ben present en el pensament de la família i, durant aquesta excursió, la Mencía obligarà a les seves filles i netes a enfrontar-se a la veritat i als secrets que oculten.

**Una història en femení
sobre el dol, la família i els secrets
que ens separen.**

Fitxa

Autoria **Alejandro Palomas**

Direcció **Mario Gas**

Intèrprets

Nuria Espert - Mencía

Vicky Peña - Lía

Teresa Vallicrosa - Flavia

Miranda Gas - Bea

Candela Serrat - Inés

Escenografia **Sebastià Brosa**

Vestuari **Antonio Belart**

Il·luminació **Paco Ariza**

Música original i espai sonor **Orestes Gas**

Videoescena **Álvaro Luna**

amb la col·laboració d'**Elvira Ruiz**

Caracterització **Núria Llundell**

Veü **Anabel Moreno**

Direcció de producció **Maite Pijuan**

Producció executiva **Mireia Farrarons**

Direcció tècnica **Moisés Cuenca**

Coordinació tècnica **David Ruiz**

Ajudantia de direcció i regidoria **Montse Tixé**

Ajudantia d'escenografia **Laura Martínez Pi**

Ajudantia de vestuari **Maria Albadalejo**

Sastreria **Noelia Echevarria, Laura Grané**

Caps tècnics del teatre **Sergi Lobaco i Raúl Martínez**

Construcció de l'escenografia

Pascualin Estructures

i **Taller d'escenografia Castells**

Confecció del vestuari **Goretti Puente**

Màrqueting i comunicació **Teatre Romea**

Suport comunicació Nuria Espert **Belén Herrero**

Reportatge fotogràfic **David Ruano**

Disseny gràfic **Santi&Kco**

Primera representació al

Teatre Romea el 25 de març de 2023

Espectacle en **castellà**

Durada **1 hora i 20 minuts**

Agraïments **Jorge de la Garza**

És una producció del **Teatre Romea**

Distribució

Sergi Calleja • scalleja@focus.cat

Nota de l'autor

“Están, sobre todo cuando no están.”

Se muere una madre y se muere un planeta. Cuando eso ocurre, uno entiende que la orfandad no solo es, sino que además se habita, como la vida. Perdí a mi madre hace dos años y en el instante mismo que dejó de respirar, sentado a su lado en la cama, todavía su mano en la mía, empecé a escribir los primeros versos de un poema en su libreta marrón, la misma que hasta entonces habíamos usado durante los últimos meses para anotar las cosas que no había que olvidar entre hermanos: medicación, pañales, cambios de cita en el hospital...

Es imposible anticipar la orfandad. Imposible adornarla. Es. Hay un hueco y sobre todo hay duelo, un hijo que duele porque entiende que cuando alguien tan querido como lo era mi madre para mí se va, quien muere es quien se queda porque enseguida aprende que el cerebro nunca entenderá que esa madre ya no está: no está el olor, no está el tacto, el volumen. No está la voz.

El duelo, el mío, tiene voz y está aquí, en este viaje entre poemas, recuerdos en vivo y diálogo con la madre que sigue aquí, sobre mi hombro, aunque nadie más la vea. Este es un texto hecho con los retales vivos de la piel, el ombligo, los ojos, el pelo y toda la luz que conservo de ella, del niño que sobrevivió a una infancia terrible gracias a su compañía. Todo lo que ocurre sobre el escenario es mi verdad, mis años antes de lo que ahora no tengo, esa luz que una mujer albina y de ojos casi ciegos nunca dejó de darme. Todo lo que ocurre es mi vida en tiempo real, que es la de todos, la que nos hace vibrar en un registro que reconocemos. Reconocemos el duelo, reconocemos la añoranza, reconocemos el olor de una madre y también lo que heredamos de ella para que ese olor no se pierda.

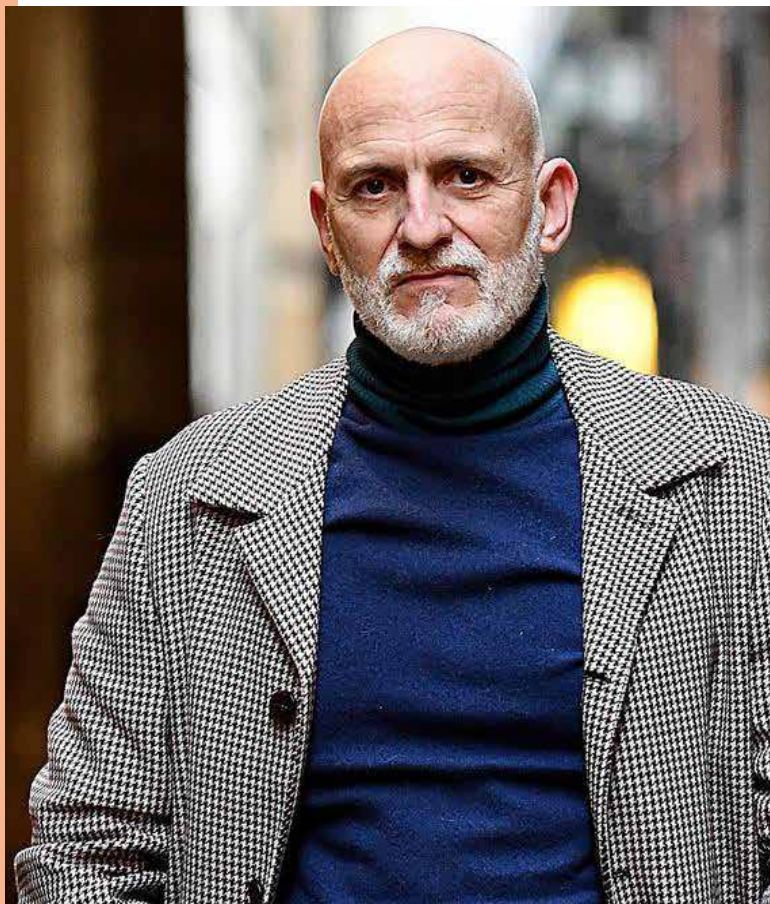
Esto no es teatro. Es todo el amor que solo nos atrevemos a reconocer cuando las luces se apagan y en escena un hombre nos enseña a un niño que conocemos bien.

Somos nosotros.

El niño y también la madre.

Y su reencuentro.

Alejandro Palomas

Alejandro Palomas autor

Alejandro Palomas (Barcelona, 1967) és llicenciat en Filologia anglesa i màster en poètica pel New College de Califòrnia. Ha compaginat el periodisme i la traducció amb la poesia (*Una flor, Y un después*).

Entre altres, ha publicat les novel·les *El tiempo que nos une*, (trilogia en la primera part de la qual es basa *La isla del aire*), *Un país con tu nombre* i l'àlbum il·lustrat *Un cerezo*. El 2016 va rebre el Premi Nacional de Literatura Juvenil per *Un hijo*, la seqüela del qual, *Un secreto*, es va publicar el 2019. La reeixida trilogia *Una madre, Un perro i Un amor* (Premi Nadal 2018) retrata a una família que ha enamorat a milers de lectors. *Esto no se dice* (Destino, 2022) ofereix un impactant testimoniatge vital sobre l'abús sexual i el maltractament en la infància.

La seva obra ha estat portada al cinema i al teatre i s'ha traduït a més de vint i llengües.

Text del director

“Esta noche
He soñado con Elena...
Y con la isla...
la isla siempre nos ha sentado bien...”

Así Mencía tras unos días en absoluto mutismo rompe a hablar con su nieta Bea; ambas están en casa de Lía que arrastra una pena interior indescriptible. Lía es hija de Mencía y madre de Bea. Cuida momentáneamente de su madre ya que Flavia, su hermana, se ha roto una pierna y no puede atender a Mencía, a la que habitualmente tiene en su casa. Al poco rato aparece la otra hija de Lía, Inés; en su rostro asoma la desazón y también un cierto brillo ilusionado.

No está entre ellas Elena, la gran ausente, la hermana mayor de Inés y Bea, hija de Lía, sobrina de Flavia, y nieta de Mencía. Hace un año, Elena se perdió en el Mar.

Cinco mujeres solas, heridas y con el peso de la pena arrinconándolas. Cinco mujeres presas de una desesperación profunda, aquietada y ascética pero irreversible.

Estamos en Menorca.

Mencía, la abuela, posiblemente la persona que más reproches puede hacerse a sí misma es una anciana autoritaria, caprichosa y al borde de la demencia (¿o no?); pero saldrá al rescate de sus “niñas” disparando dardos certeros que devolverán su rebaño a la vida, a la actividad, a ser ellas mismas, a creer en un futuro que sólo ellas pueden labrar; Mencía ama a su familia y sabe que su escaso futuro pervivirá si sus hijas salen del encierro existencial.

La isla del aire y el faro como metáfora de purificación...

Bella y oscura pieza, al mismo tiempo llena de luz, esta obra de Alejandro Palomas está escrita a entraña abierta, a partir de la primera parte de su trilogía novelística *El tiempo que nos une*.

Es algo más que un placer y un honor volver a dirigir a Nuria Espert. Y reencontrarme en la escena una vez más con Vicky Peña. Y con Teresa Vallicrosa. Y con Miranda Gas y Candela Serrat. También vuelvo a estar entre este gran equipo que son Sebastià Brosa, Antonio Belart, Paco Ariza, Orestes Gas y Álvaro Luna. Hemos intentado pisar con delicadeza este espacio existencial preñado de resonancias colectivas.

Montse Tixé, excelente directora, ha accedido a ser una vez más mi ayudante de dirección.

Y Focus y Teatre Romea. Gracias a ellos ha sido posible esta producción.

Y Mireia Farrarons, un descubrimiento.

Todos estamos conmovidos por esta extraña y honda historia de amor; por esta extraña y honda historia que nos habla de frustración, dolores callados y esperanza. Sólo depurando el pasado se puede avanzar libremente. Y los personajes femeninos de Palomas están dispuestos a hacerlo. Alcanzar la libertad personal en una epifanía renovadora. Y lo harán. Quieren hacerlo. Y quieren vivirlo. Juntas.

Mario Gas

Mario Gas direcció

Actor, director de teatre, cinema i òpera a més de gestor cultural. Format en els teatres universitaris i el moviment del teatre independent, aquest català-barceloní-montevideano, neix el 1947 en una gira sud-americana que realitzaven els seus pares per aquelles dates. Als 18 anys, signa la seva primera posada en escena: *Asalto nocturno* d'Alfonso Sastre.

Com a actor, ha treballat en una trentena de produccions teatrals, entre altres: *Doña Rosita la soltera* (1980), *Èdip tirà* (1993), *A little night music* (2000), *Fausto* (2003), *Electra* (2003), *La Orestíada* (2004), *Follies* (2012), *Julio César* (2013), *El largo viaje del día hacia la noche* (2014), *El filósofo declara* (2016), y *Las personas del verbo. Contra Jaime Gil de Biedma* (2017), *Amici Mieí* (2018-2022).

Com a director teatral, ha dirigit al voltant d'un centenar d'espectacles, entre els quals cal destacar: *Un sabor a miel* (1967), *Tot amb patates* (1969), *El adefesio* (1968), *L'òpera de tres rals* (1984), *La ronda* (1986), *Frank V* (1989), *El tiempo y los Conway* (1992-93), *Martes de Carnaval* (1995), *El zoo de cristal* (1995), *El rapte del serrallo* (1996), *Sweeney Todd* (1995), *La reina de bellesa* (1998), *A little night music* (2000), *Lulú* (2001), *La mare coratge i els seus fills* (2001), *The full monty* (2001), *La Orestíada* (2004), *Homebody / Kabul* (2007), *Las troyanas* (2008), *Mort d'un viatjant* (2009), *Un tranvía llamado deseo* (2011), *Follies* (2012), *Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano* (2015-2017), *Invernadero* (2015) o *Incendios* (2016), *Calígula* (2017), *El Concierto de San Ovidio* (2018)

i *Viejo amigo Cicerón* (2021).

Com a director d'òpera i zarzuela, ha dirigit espectacles com: *El barbero de Sevilla*, *La Traviatta*, *L'elisir d'amore*, *Jenufa*, *Madama Butterfly*, *Turandot* o *La tabernera del puerto* i *Los Gavilanes*, entre altres.

En cine, ha dirigit *El Pianista* (1998) i també ha treballat com a actor en diverses produccions com *El Coronel Macià* (2006), *Amic/Amat* (1999), *El largo invierno* (1992), *Chatarra* (1992), etc... A aquesta vessant cinematogràfica cal afegir la seva faceta com a actor i director de doblatge conegut per ser la veu habitual de Ben Kingsley, Geoffrey Rush i Bill Nighty, entre altres actors. *Cervantes* (1979), *Estació d'enllaç* (1995), *Descalç sobre la terra vermella* (2012), *Isabel* (2013), *Nit i dia* (2015) i *HIT* (2022) han estat algunes de les sèries de televisió en les quals ha participat. Al llarg de la seva carrera, ha recollit diversos premis: Butaca a la millor direcció teatral (*La reina de bellesa*), el Premi Nacional de les Arts Escèniques (*Sweeney Todd*), dos premis Max a la millor direcció (*Sweeney Todd* i *Follies*) i un tercer com a millor espectacle teatral (*La reina de bellesa*) o el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques (*La reina de bellesa* i *Guys and Dolls*), "La Barraca" de la Universidad Menéndez y Pelayo i, recentment, la Medalla de oro de las Bellas Artes...

Nuria Espert

Va néixer a l'Hospitalet de Llobregat i a l'edat de tretze anys ja formava part de la Companyia Titular Infantil del Teatre Romea de Barcelona.

Nuria Espert porta treballant tota la seva vida enllaçant projectes com a actriu, directora d'escena o gestora cultural, fet que l'ha portat a ser reconeguda com una de les grans figures de l'escena a nivell mundial. En la seva carrera, ha obtingut innumbrables premis entre els quals cal destacar el Premi Princesa d'Astúries 2016; el Premi Valle Inclán; la Medalla d'Or al Mèrit de les Belles arts; el Premi Nacional d'Interpretació; Premi Corral de Comèdies 2011; Premi BITEF de Belgrad; Premi Laurence Olivier o el Evening Standard a la millor direcció de l'any a Londres entre una llarga llista de guardons, medalles i condecoracions, arribant a sumar més de 170 distincions. A més, ha estat investida honoris causa per la Universitat Carles III i, l'any 2013, també va ser investida doctora honoris causa per la Universitat Complutense de Madrid, per la seva contribució al fet que el teatre “es pugui estudiar com una expressió més de l'Art Contemporani”. Un dels últims guardons amb el qual ha estat reconeguda és el prestigiós Premi Especial Europa de Teatre.

Els seus últims treballs com a actriu protagonista han estat: *Romanceró Gitano*, dirigida per Lluís Pasqual i, anteriorment, en l'obra *Incendís* de Wajdi Mouawad, dirigida per Mario Gas. La seva obra anterior va ser a les ordres de Lluís Pasqual com a protagonista en *El Rei Lear* de Shakespeare, al Teatre Lliure de Barcelona. Del 2010 al 2012 va estar interpretant *La violació de Lucrecia* de W. Shakespeare, dirigida per Miguel de l'Arc, on ella sola donava vida a l'escenari a 7 personatges. També, el 2012, va intervenir com a actriu en l'òpera de Osvaldo Golijov *Ainadamar*, dirigida per Peter Sellars per al Teatre Real de Madrid.

El 2010, va finalitzar, en el Piccolo Teatre de Milà, la gira de *La casa de Bernarda Alba* de Lorca, dirigida per Lluís Pasqual, on interpretava a Bernarda, treball pel qual va obtenir el prestigiós Premi Valle-Inclán, concedit per El Cultural del diari El Mundo.

Entre les innumbrables obres que ha protagonitzat, destaquen, a més: *La Loba* de Lilian Hellman, dirigida per Gerardo Vera; *Hay que purgar a Totó* i *Play Strindberg*, totes dues dirigides per Georges Lavaudant. Anteriorment, va realitzar una extensa gira amb la producció *La Celestina*, dirigida pel canadenc Robert Lepage. També cal destacar papers com el de Yoko a *Maquillatge* d'H. Inoue; d'Arkadina a *La Gavina* de Txékhov, amb Josep Mª Flotats; de María Callas a *Màster Class* de T. McNally, dirigida per Mario Gas i el de Marta a *¿Quién teme a Virginia Wolf?* al costat d'Adolfo Marsillach. Altres produccions notables serien *Medea* d'Eurípides, sota la direcció de M. Cacoyannys i *La Brisa de la Vida*, al costat d'Amparo Rivelles, també dirigida per Lluís Pasqual. L'any 2000, va realitzar una sèrie de recitals amb els espectacles *Una hora de poemas y canciones*, en homenatge a Kurt Weill i Bertolt Brecht i *Aire y Canto* de Rafael Alberti.

Entre els anys 1979 i 1981, va ser codirectora del Centro Dramático Nacional, assumint la programació del Teatro María Guerrero. Més endavant, i de nou amb la seva Companyia, va realitzar els espectacles: *Medea* d'Eurípides, dirigida per Lluís Pasqual; *La Tempestat* de W. Shakespeare, dirigida per J. Lavelli i *Salomé* d'O. Wilde, dirigida per Mario Gas.

Des del 1986, suma al seu treball com a actriu el de la direcció d'escena, tant en produccions de teatre com d'òpera; *Madama Butterfly*, *Elektra*, *Rigoletto*, *La traviata*, *Carmen* o *Turandot*, han recorregut els més importants fòrums operístics del món: el Liceu de Barcelona, el Covent Garden, el Lyric Hammersmith de Londres, el Royal Theatre de Glasgow, Los Angeles Opera, La Monnaie de Brussel·les, la Maestranza de Sevilla, entre altres, compartint responsabilitat amb directors com Plácido Domingo o Zubin Metha. L'últim treball com a directora d'escena va ser *Tosca* per al Teatre Real de Madrid i el Tokyo Opera House.

En teatre, ha dirigit a actors com Glenda Jackson, Joan Plowright (*La casa de Bernarda Alba*) a Londres, Irene Papas (*Medea*) a Barcelona o Tamasaburo Båndol (*Conradanza*) a Tòquio.

Vicky Peña

Nascuda a Barcelona, de pares actors, la seva trajectòria abasta cinema, televisió, doblatge i teatre, on va debutar el 1974.

Entre els muntatges dels quals ha format part cal destacar *El temps i els Conway*, *La reina de bellesa* de Leenane, *A casa / Kabul* o *Un tramvia anomenat desig* sota la direcció de Mario Gas, *Mare coratge i els seus fills* i *Èdip XXI*, sota la direcció de Lluís Pasqual, *Dancing!* del director Helder Costa, *El diccionari de María Moliner* de Manuel Calzada, dirigida per José Carlos Plaza, *El llarg viatge del dia cap a la nit*, amb direcció de Juan José Afonso, *La Visita de la Vella Dama* de F. Dürrenmatt, amb la companyia Farrés Brothers, *Àngels a Amèrica*, sota la direcció de David Selvas o *Què va passar amb Bette Davies i Joan Crawford?* amb direcció de Guido Torlonia. Entre els seus últims treballs es compta la recuperació del monòleg *A casa / Kabul* de Tony Kushner, *Justícia*, sota la direcció de Josep María Mestres i, més recentment, *Pedro Páramo*, *I només jo vaig escapar-ne* i *Els segrestadors del llac Chiemsee*, espectacles amb el qual es troba, actualment, de gira.

Ha protagonitzat diversos espectacles musicals com a *L'Òpera de tres rals* de B. Brecht i Kurt Weill, *Guys and Dolls* de Loesser, *Swewrling* i *Burrows*, i les obres *Golfus de Roma*, *Sweeney Todd*, *A Little Night Music* i *Follies*, totes elles de Stephen Sondheim i amb direcció de Mario Gas.

Així mateix va prendre part en l'òpera *Bernarda Alba* de Miguel Ortega, dirigida per Román Calleja, i *La fille du régiment*, amb direcció de Santiago Serrate. La seva última

incursió musical ha estat en la sarsuela *La tabernera del puerto*, dirigida per Mario Gas.

En cinema ha treballat amb els més destacats directors, com Vicente Aranda, Montxo Armendáriz, Mario Camus, Pilar Miró, Ventura Pons, David Trueba, Ramón Salazar, Patricia Ferreira, Sigfrid Monleón, Belén Macías, Jaime Chávarri o Benito Zambrano i, més recentment, amb directors emergents com David Pujol, María Zanetti o Clara Roquet.

En televisió, mitjà en el qual va debutar el 1975 amb la sèrie *La senyora García se confiesa*, dirigida per Adolfo Marsillach, ha participat en diversos programes dramàtics com *A Electra le sienta bien el luto* o *El jardín de los cerezos*; en produccions com *20N: Los últimos días de Franco* i en diverses sèries com *Manolito Gafotas*, *La república*, *Nit i dia*, *Seis Hermanas* i la minisèrie *Vida Privada*, dirigida per Silvia Munt.

Entre els guardons rebuts, compta amb quatre Premis Max de les Arts Escèniques com a actriu protagonista, el Premi Ercilla de Bilbao, el Ceres del Festival de Teatre Clàssic de Mèrida, el Premi Mayte de Santander, el Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques, el Premi Margarida Xirgu i dos Premis Butaca. El 2009, rep el Premi Nacional de Teatre en reconeixement a la seva sòlida carrera i aportació a l'escena. El 2014, la Generalitat de Catalunya li atorga la Creu de Sant Jordi i, per part d' AISGE, el Premi Actua. El seu últim reconeixement és el Premi RNE Sant Jordi de Cinematografia a la trajectòria en 2021.

Teresa Vallicrosa

Llicenciada per l'Institut del Teatre de Barcelona i alumne de Fernando Bañó amb el qual va estudiar cant.

Participa en multitud de produccions de teatre i musicals, entre les quals destaca la primera producció del Teatro Español per les Naves de Matadero *Ascenso y Caída de la Ciudad de Mahagonny*, de B. Brecht y K. Weill, a més de l'última reposició de *Sweeney Todd*; També ha format part de l'espectacle *Boscós Endins*, de Sondheim (amb la companyia Dagoll Dagom); *Rómul el Gran*, de Friedrich Dürrenmatt, (Dir: Carles Alfaro); *Orestíada* d'Èsquil, dirigida per Mario Gas, *Poe* de Dagoll Dagom, dirigida per J. L. Bozzo; *T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré* de Joe di Pietro, dirigida per Esteve Ferrer; *Mesura per Mesura* de W. Shakespeare, dirigida per Calixto Bieito; *Brecht x Brecht* de Mario Gas al Festival de Otoño, Madrid en el Teatro Albéniz; *Guys & Dolls* de Frank Loesser, dirigida per Mario Gas; *Sweeney Todd* de Sondheim dirigida per Mario Gas (al Teatre Poliorama i al Teatro Albéniz de Madrid); *Un dia* de M. Rodoreda dirigida per Calixto Bieito; *Dancing (creació col·lectiva)*, dirigida per Helder Costa; *Mikado* de Gilbert & Sullivan, dirigida per J. L. Bozzo i *Glups!* (amb la companyia

Dagoll Dagom). Destaca, també, la seva participació al musical *Follies*, dirigit per Mario Gas. Entre els seus últims treballs es compten *Yo maté a mi hija* (Pep Molina), *Falstaff* (Konrad Szchierich), *El bon pare* (David Plana), *Els nens desagraïts* (Llatzer Garcia), *El jovencito Frankenstein* (Esteve Ferrer) i *Instruccions per enterrar un pare* (Carmen Marfà).

En cine, ha intervingut a *Jóvenes*, dirigida per Termes & Torres, *Primates* de Carles Jové i Transeúntes. També ha participat en TV movies com *Laia*, *Andorra* (Lluís Mª Güell), *Valeria* (Sílvia Querr) i *Creature* (Elena Martín).

Ha obtingut diversos premis com el Premi de la AADPC (Associació d'actors i directors de Catalunya) a la Millor actriu secundària per *Sweeney Todd* i el Premi Butaca a la Millor actriu de musical per *T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré*. De la mateixa manera, ha estat reconeguda com a Millor actriu de repartiment a *Ascenso y caída de la ciudad de Mahagonny* als Premios Gran Vía de Teatro Musical. A més, ha estat guardonada amb el Premi Margarida Xirgu per *Yo maté a mi hija* i amb el Premi de la crítica per *Els nens desagraïts*.

Miranda Gas

Actriu de cine, teatre i televisió.

Ha participat en nombroses obres de teatre entre les quals es compten *Hedda Gabler* de Henrik Ibsen, dirigida per Alex Rigola (2022), *23F, anatomía de un instante*, dirigida per Alex Rigola (2022), *La casa de los espíritus*, dirigida per Carme Portaceli (2021), *Viejo amigo Cicerón* d'Ernesto Caballero, dirigida per Mario Gas (2019), *El jardín de los cerezos* d'Anton Txékhov, dirigida per Ernesto Caballero (2019), *Humans*, dirigida per Mario Gas (2018), *Els tres aniversaris*, dirigida per Jordi Prat (2017), *L'ànec salvatge*, dirigida per Julio Manrique (2017), *El cors Purs*, dirigida per Oriol Broggi (2016), *Cuando menos te lo esperes...*, dirigida per Edu Soto (2016), *Tengo tantas personalidades que cuando digo TE QUIERO no sé si es verdad*, dirigida per Jesús Cracio (2015), *Los Nadadores Nocturnos*, dirigida per Carlota Ferrer (2014), *La casa de hielo*, dirigida per Carlota Ferrer (2014), *No lugares: espacios del anonimato*, dirigida per Carlota Ferrer (2013), *Maridos y Mujeres*, dirigida per Alex Rigola

(2013), *Doña Perfecta*, dirigida per Ernesto Caballero (2012), *Orquesta Club Virginia*, dirigida per Manuel Iborra (2012), *En la vida todo es verdad y todo mentira*, dirigida per Ernesto Caballero (2012), *El conde Arnau*, dirigida per Hermann Bonnín (2011), *Baumarchais*, dirigida per Josep Maria Flotats (2011), *Rock'n'Roll*, dirigida per Alex Rigola (2010), *Groucho me enseñó su camiseta*, dirigida per Damià Barbany (2009) i *A little night music*, dirigida per Mario Gas (2000).

En cine ha participat en diversos projectes com *La vampira de Barcelona*, dirigida per Lluís Danés (2019), *Boi*, dirigida per Jorge M. Fontana (2017), *Verónica*, dirigida per Paco Plaza (2016), *Ternura y la tercera persona*, dirigida per Pablo Llorca (2016) i *Vivir es fácil con los ojos cerrados*, dirigida per David Trueba (2013).

En televisió se l'ha pogut veure a *Seis hermanas* (TVE, 2015), *Laia*, dirigida per Lluís Danés (TV movie, 2015), *La Riera* (TV3, 2016-17) i *Vida Perfecta* (Movistar +, 2018).

Candela Serrat

Actriu de teatre i televisió.

Nascuda a Barcelona, s'ha format en teatre clàssic a la London Academy For Music And Dramatic Arts, al Laboratori de William Layton de Madrid, i en el Drama Foundation a la Cambridge School for Visual and Performing Arts, encara que des de petita ja va demostrar la seva passió per l'actuació, la música i el ball.

La major part de la seva trajectòria s'ha desenvolupat sobre les taules. Ha girat per Espanya amb espectacles com *La vida es sueño*, dirigida per Pablo Viar, *Privacidad*, dirigida per Esteve Ferrer i *Trigo sucio*, dirigida per Juan Carlos Rubio. Entre els muntatges teatrals dels quals ha format part destaquen el clàssic *Don Juan Tenorio*, dirigit per Pepa Gamboa a Alcalá de Henares, *Un marido ideal*, dirigit per Juan Carlos Pérez de la Fuente, *Humans* i *Incendís*, ambdós espectacles dirigits per Mario Gas, *El*

loco de los balcones, dirigit per Gustavo Tambascio i obra en la qual va compartir cartell amb José Sacristán, *Doña Rosita la soltera o el lenguaje de las flores*, dirigit per Joan Ollé (TNC), *Espíritus vivos, personas muertas*, dirigit per Sergi Vizcaíno, *Taxi... al TNC!*, dirigit per Xavier Albertí, *Frankenstein*, dirigit per Juanma Gómez i *Julio César* i *La alegría de vivir*, dirigits per Francisco Vidal.

Va debutar a la televisió el 2013, amb la sèrie de TV3 *La Riera*. Entre el 2015 i el 2017, va formar part del repartiment de la reeixida sèrie de TVE *Seis hermanas*, on interpretava el paper protagonista de Celia, una de les germanes Silva. També ha rodat la TV Movie *Cançó per a tu* per a TV3, *Caronte* per a Telecinco i *Estoy vivo* per a TVE. Recentment hem pogut veure-la en la sèrie *Servir y proteger* de TVE.

Empreses patrocinadores

Amb la col·laboració de

Institucions

Finançat per

Informació general

LA ISLA DEL AIRE

A partir del 25 de març de 2023

Horaris

De dimarts a divendres 20 h

Dissabtes i diumenges 17.30 h

Preus

A partir de 23 € (consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea - www.teatreromea.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

www.promentrada.com

T. 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/#premsa

Molt més a

Comparteix la teva experiència amb el hashtag **#Laisladelaire**

i etiqueta **@Teatre_Romea**

informació general